

LEBRIS

We know
books

© 2024 by Editura Lebăda Neagră

Această carte este protejată de legile copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

www.blackswanpublishing.ro

Editura Lebăda Neagră
Iași, Str. Plopilor fără Soț, nr. 45, 700273

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIȘMIGIU, PAUL

Confesiuni / Paul Cișmigiu; il. de Mihail Alen Decebal. - Iași: Lebăda Neagră, 2024
ISBN 978-630-330-033-7

I. Decebal, Mihail Alen (il.)

821.135.1

PAUL CIȘMIGIU

Confesiuni

Ilustrații de Mihail Alen Decebal

Lebăda Neagră
Iași, 2024

Mulțumesc prietenilor mei, Bogdan Fusu și Mihail Alen Decebal, precum și Editurii Lebăda Neagră pentru sprijinul și încrederea fără de care apariția acestui volum nu ar fi fost posibilă.

Cuprins

<i>Vorbele-ideile-versurile-cuvintele</i> (Maia Morgenstern).....	7
Actor	10
Am fost	12
Apelul	13
Balada unui cuc	14
Căutări	16
Crâmpei de vis	17
De drag	19
De vorbă cu inima	20
Despre măști	23
Dincolo de cuvinte	25
Dor de cetate	26
Dor de primăvară	28
Dor de pădure	30
Dor de părinți	32
Dor de mama	34
Două motive	36
Drumul sfânt	38
Fără tine	40
Fereastra	41

File	42
Flori de tei	44
Furtuna	46
Hotărâre	48
Iluzii gri	50
Inelul	52
În deal la mănăstire	54
Încăpățânare	56
Închipuire	58
Îndemn	60
Înger și demon	62
Întrebare	63
Luare-aminte	64
Lumini și umbre	66
Mărturisire toamnei	68
Miezul nopții	69
Minciună și adevăr	70
Mister	72
Misterul din spatele ușii	74
Misterul nopții	76
Motiv	78
Nerostitele dorințe	80
O clipă de sinceritate	81
Observație	82

Oglinzi și ochelari	84
Povești	85
Prin galaxii	87
Rapsodii de primăvară	88
Rebel	90
Reduta	92
Reflecție	94
Revelație	96
Romaña lacrimii	97
Rondel de visare	98
Rugăminte	99
Scrisoare pentru-un dor mărunț	100
Scuză	102
Soarta	104
Străini în noapte	106
Tablou	108
Timpul	110
Trădarea toamnei	112
Uită-uitare	113
Ultimul act	114
Ultimul drum	116
Universul meu	118
Vis în noapte	119
Vremuri	120

Actor

Luminile se-aprind pe rând,
Un murmur se va auzi curând
Și lemnul scenei prinde viață.
Vino acum și risipește-a lumii ceață.

Cu-n șuierat prelung cortina se ridică
Și zeci de ochi această viață o complică.
Din spate, șoapte m-aruncă în arenă.
Hai, du-te, iubește această scenă.

Ridic un deget, căutând un punct de sprijin.
Și-ntr-o secundă sunt rege sfânt blajin.
Cuvintele îmi vin, un joc nebun, divin.
Îi cuceresc pe toți când sceptru-n mână țin.

Și-atunci când rolul s-a încheiat, m-aplec umil
C-o reverență a unui nobil, dar cu stil,
Și valul de aplauze năvalnic intră-n pori,
Te simți purtat mai sus, până la nori.

Dar vraja-ncet se stinge când ei toți au plecat.
Am rămas iarăși singur cu scena, de toți uitat.
Mă-mbrățișează mută, iar eu o tot sărut.
E visul meu de-o viață, atâta am putut.

Acto

Am fost

Am fost și foc, am fost și scrum,
Am fost poetul tău nebun în fum.
Am pus iubirea mea din gard în gard,
S-o cumpere iar corbii chiar cu card.

M-ai rupt în două, din mine curge grâul
Și într-o lume nouă am uitat ce e desfrâul.
Am învățat iarăși mersul,
Mă culc și mă trezește universul.

Am fost și foc, am fost și scrum,
Din galaxii pariez pe-un drum
Și-n vântul lanului de grâu
Mă fac suspin, mă fac un râu.

Un râu ce doarme la piciorul tău,
Scriind destine spulberate-n hău.
Să-ți amintesc când zbor acum,
Am fost și foc, am fost și scrum.

Apelul

Când sună telefonul protocolar și rece,
Nebănuț un gând atunci prin minte-ți trece.
Să fie oare soarta crudă ce vrea să te împace?
Norocul, poate, ce-n colț de mult îți zace?

Și sunetul de clopot prin vine se strecoară,
Prin corp, fiorul rece se-ntoarce, te-mpresoară.
Timid de el m-apropii, mai stau un pic s-ascult
Un sunet de speranță pierdut, pierdut de mult.

Ridic iar receptorul, un gând mă fascinează.
Ce voce se aude, acum nu mai contează.
O voce cald-suavă te roagă să-i permiți:
Eu sunt robotul Ana, vă rog să vă treziți.

Balada unui cuc

M-am așezat cuminte la margine de drum
Și tot făceam cu mâna la câte-un gând nebun.
Să fug cu el în lume, să pierd al zilei șir
Și să mă-mpiedic des de câte-un chilipir.

Și-n goana mare, să las în urmă dor,
Codrul oftând după al său odor.
În râu, iubirile trecute să le tot pierd,
Alte tărâmurii privind să le dezmiere.

Și-n ora cea târzie, când păsările dorm,
În vântul cel hoinar încet să mă transform.
Să bat la poarta ta cu frunzele din nuc,
Să-ți las un mic sărut și-apoi să mă tot duc.

Căutări

Drumul către mine începe cu-n deșert,
Fără de vreo busolă sau vreun ghid inert.
Cu vânt înșelător, furtuni de nicăieri,
Fantasme trecătoare ale cumplitei veri.

Nici eu nu știu de sunt aieva azi
Sau m-au născut în drum câțiva nomazi.
Mă caut, mă regăsesc, apoi dispar în neant.
Zeu al trăirilor târzii și-al viselor liant.

Dar de ajungi la capătul de drum,
Mă vei găsi deschis mereu ca un album,
Mă vei căuta în taină să mă citești încet,
Voi fi lumina din tunel, un unic drag secret.

Crâmpai de vis

Depart, într-un tărâm de vis înconjurat
Și mângâiat de îngeri zeci lângă un pat,
Cu sufletul deschis mă ridicam precum Atlas,
Vrând să cuprind pământul atât cât a rămas.

Un demon ce scăpase din infern
Mă îmbia la drum să mă aștern:
În noaptea asta s-aleg aș reuși,
Tot ce aș vrea acum mi-aș însuși.

Într-un castel pierdut, uitat de vremuri,
De intri-ncet, începi să te cutremuri.
În sala mare, pe masă stă un vas imens,
Cu aburi mulți, miros de păcură intens.

Iar demonul zâmbea satisfăcut,
Spunea: „La fel și eu am tot făcut.
Acum am tot ce vreau și ce visez,
Castel dintr-un nisip pot să creez.”

Când ceasul miezul nopții îl anunță,
Cuvântul magic rânjind el îl pronunță.
Eu cu privirea-n sus voiam să zbor,
Simțeam cum aripi cresc cu dor.

Și brusc spre cer m-am înălțat,
Înconjurat de stele, de îngeri mângâiat.
Sărutul mamei m-a trezit, eram în pat.
Sunt micul înger pe pământ, doar un băiat.

De drag

Tabloul vechi de pe perete
Mă tot privea pe îndelete.
Și tot scotea câte-o ntrebare,
Să fie el cu sufletul cel mare?

De-aș ști că lacrimile cresc cristale,
Aș plânge mult, palate orientale.
Să-ți fac brățări din toate chinurile mele,
Și inima cascadă să curgă prin crenele.

De-aș ști că sângele se face vin,
M-aș îmbăta cu el, că e pocalul plin,
Și te-aș picta în chipul tău de înger,
Ca într-un basm m-aș face fulger.

Covor din iarbă ți-aș pune când să vii
Și-n ploaia de cristale cu drag te-aș înveli.
Sărutul de pe frunte cu strugurii din vii
Mi-ar tot cânta iubirea și jos m-ar iscăli.